

at saa var der ingen Grund til at beklage det. Jeg maa altsaa gentage, at dette er en saa øjensynlig Forbedring, at den ganske sikkert ikke kan bortforklares.

I øvrigt maa jeg til det ærede Medlem Hr. Wilmanns formentlige Beklagelse sige, at foruden de Varer, der er indbefattet under Beskatningen, har man fra kompetent Side udtalt, at visse andre Varer af Hensyn til Kontrollen burde medtages, saaledes f. Eks. Nøddekærner og, jeg tror, flere andre. Personlig tror jeg ogsaa, dette er nødvendigt, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister, naar han faar Ordet, vil udtale sig i samme Retning.

De Problemer, der i øvrigt i højeste Grad har taget Udvalgets Tid, er Kontrolbestemmelserne, idet man paa den ene Side absolut maa tiltræde den højtærede Finansministers Udtalelse om, at disse Bestemmelser maa være af en saadan Art, at den legitime Forretning ikke paa illoyal Maade kan konkurreres ned af den mindre legitime Forretning, men paa den anden Side har vi fra mit Partis Side gjort os de allerstørste Anstrengelser for, at Kontrolbestemmelserne bliver af en saadan Art, at de bliver saa lidt generende som muligt for Erhvervene. En Hovedbestemmelse med Hensyn til Kontrollen er Spørgsmaalet om de to Fakturaer. Der har fra erhvervsdrivendes Side, i hvert Fald fra visse Sider, været fremsat Ønske om, at dette Krav kunde frafalde. Mit Partis Udvalgsmedlemmer sammen med andre af Partiet har gjort os de allerstørste Anstrengelser for om muligt at naa det. Ved de Forhandlinger, der har været ført — og de har været, det tør jeg sige, meget indgaaende —, er i hvert Tilfælde jeg kommet til den Overbevisning, at Kravet om de dobbelte Fakturaer er nødvendigt, hvis Kontrollen skal blive effektiv, og da det ganske sikkert er mere ønskeligt at sikre de hæderlige forretningsdrivende overfor illoyal Konkurrence fra de mindre hæderliges Side, end det er at skaffe dem en lettere Administration af deres Virksomhed, er der sikkert ikke andet at gøre end, som Forslaget ogsaa har gjort, at opretholde Kravet om de dobbelte Fakturaer, hvor det drejer sig om større Virksomheder. At opretholde dette Krav overfor de helt smaa Virksomheder vil efter den Erfaring, jeg tror der haves med Hensyn til de paagældende erhvervsdrivendes Evne til at føre Regnskab, betyde, at de paagældende smaa Virksomheder ikke kunde bestaa, og vi fra vor Side mener, at det vil være i allerhøjeste Grad ulykkeligt, hvis denne Lov skulde medføre, at saadanne mindre Virksomheder maatte ophæves. Vi

har derfor ogsaa formaaet den højtærede Finansminister til om end med megen Betænkelighed at tiltræde, at man overfor disse Virksomheder formindskede Kontrollen, saaledes at Systemet med de dobbelte Fakturaer overfor disse Virksomheder faldt bort. Jeg erkender, at der er en Mulighed for, at disse Virksomheder herigennem bliver stillet saaledes, at det bliver vanskeligt tilstrækkeligt at kontrollere dem. Imidlertid haaber jeg, at de Erfaringer, man gør, medens Loven gælder, vil afgive Grundlag for en virkelig Bedømmelse af, hvorvidt der kan gives saa stor Frihed. Skulde den ret svage Kontrol overfor disse mindre Virksomheder medføre, at mange af dem vil søge at profitere deraf, vil der ved Lovens eventuelle Fornyelse være Grund til atter at overveje Indførelse af skarpere Kontrolbestemmelser. Jeg vil imidlertid haabe, at disse smaa Virksomheder, hvis Bevarelse mit Parti altsaa har sat meget ind paa, vil forstaa, at der gennem dette Lovforslag vises dem en Tillid, som ikke maa misbruges, og slaar dette Haab ikke fejl, vil jeg da ogsaa antage det for sikkert, at man, selv om Loven til sin Tid vil blive fornyet, ikke vil gøre det mere vanskeligt for disse mindre Forretninger.

Det er dog ikke alene for de smaa Virksomheder, man har søgt at skabe Lettelser. I det oprindelige Lovforslag fandtes der saadanne Lokalebestemmelser, at selv ret store Virksomheder vanskeligt kunde tilfredsstille de Krav, der stilledes. Det er lykkedes Udvalgets Flertal at faa den højtærede Finansminister til at stille Forslag, der ogsaa med Hensyn til Lokalerne gaar ud paa at skabe Lempelser. Faste Regler gives ikke, men Administrationen faar saa nogenlunde Frihed til at indrette sig efter Forholdene, naar da disse er af en saadan Art, at det dels kontrolmæssigt, dels hygiejnisk kan forsvares. Det er da min Overbevisning — og jeg vil gerne have dette bekræftet af den højtærede Finansminister —, at der til sin Tid vil blive givet Toldbestyrelsen Paalæg om at fare med Lempe med Hensyn til Lokalebestemmelserne.

Bortset fra det allersidste Ændringsforslag, der er stillet, Ændringsforslag Nr. 15, der gaar ud paa at begrænse Lovens Varighed, har jeg i øvrigt intet at tilføje til det, som er fremsat af den ærede Ordfører (Jensen [Broby]) paa Flertallets Vegne, men med Hensyn til dette sidste Ændringsforslag vil jeg gerne fremhæve, at det jo har et dobbelt Formaal dels det, gennem det Aar, som Loven skal